

det er founndet ind i den Grad, som Tilfældet er, paa lidt nær beholde det samme Generalsantal. Jeg synes, at det vilde være heldigt, at man dog paa ingen Maade git videre, end Krigsbestyrelsen har anseet for nødvendigt.

Ordføreren: Jeg maa hertil bemærke, at vor lille Hær efter de Forslag, Thinget allerede har vedtaget med Hensyn til de enkelte Baaben, ingenslunde vil blive lille. Der er foreslaaet en Hær paa over 40,000 Mand, og naar der dertil fastsættes et Antal af 12 Generaler, er det ikke lidt under, hvad der benyttes i fremmede Hære. Vi havde før 15, og da var vor Hær ikke større end nu, men dette er undgaet det ærede Medlems Opmærksomhed, fordi han har stillet et andet Forslag. Det ærede Medlem har dog foreslaaet en Hær af samme Størrelse, men det har han ikke selv lagt Mærke til, ja han har endog foreslaaet en større Hær, thi efter hans Mening skulde vi have alene 40,000 Mand Infanteri; efter det ærede Medlems Forslag vilde Hæren blive paa 50,000 Mand. Det kan ikke forklæres, hvorledes det ærede Medlem kan have overseet et saa vigtigt Factum, som at Hæren, saavel efter hans eget som efter det af Thinget vedtagne Forslag, i Fremtiden vil blive nok saa stor som den, vi havde inden Treben. Det Argument, som hentes fra, at Generalernes Antal er nedfat fra 15 til 12, kan altsaa ikke have nogen Betydning, men Sagen er, at det ikke skeer af Hensyn til, om Hæren bliver større eller mindre, men af Hensyn til, hvad der maa siges at være naturligt. Jeg har ikke, som det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Müllens) sagde, nogen sær Forkjærlighed for Generaler, og endnu mindre har jeg opfundet dem; det er en meget gammel Indretning, som vi have haft ligesaa Daniel Rangaus Tid, og jeg har albrig hørt, at Folket nogensinde har været misfornøjet med, at de høje Officerer, som førte Landets Sønner i Kampen, og som havde Obercommandoen, bleve kaldte Generaler. Havde jeg nogensinde hørt noget Saadant, skulde jeg være meget tilbøielig til at forandre Navnet; thi for mit Vedkommende er det fuldkommen ligegyldigt, enten man kalder dem Generaler, Oberster eller hvilket som helst, men

jeg siger kun, at det er naturligt, at man her giver de Commanderende samme Navn som alle andre Steder. Derfor har jeg foreslaaet at give de Mænd, som ere i denne Stilling, deres rette Navn, men har Thinget ikke lyst dertil, kunne vi jo unblade det.

Winther: Paa disse bristige Slutninger om, hvad jeg skulde have lagt Mærke til eller ikke, sætter jeg ingen Pris; det er den sædvanlige Maade, hvorpaa man imødegæer Folk, med hvem man ikke vil inblade sig videre om Sagen selv. Der kan ikke tænkes nogen yderligere Behandling af dette Spørgsmaal, og man maatte være et meget eenfoldigt Menneſte, naar man ikke kunde regne saameget, som her er nødvendigt. Om den ærede Ordfører har den Mening med Hensyn til mig, veed jeg ikke, men jeg tiltroer mig dog saamegen Forstand, at jeg kan ubregne disse to forskjellige Forslag ligeoverfor hinanden; der er ikke det Mindste deraf, som har været mig uklart. Derimod er det mig klart, at det er paa Tiden, vi indskrænke os noget, ikke blot efter som Skæbnen har tvinget os dertil, idet vort Land er blevet saa lille, men ogsaa fordi vi bør indtage en noget mere beskedent Stilling i alle Henseender, og navnlig i Henseende til disse store talende Titler, som General, der kunne være aldeles borte. Efter min Mening er dette nødvendigt, ikke blot af de nævnte Hensyn, men ogsaa fordi jeg er vis paa, at det ender med at være oeconomicke usforbeholdt. Den ærede Ordfører har sagt, at det havde ingen Betydning, men jeg vil spørge, om vi ikke have hørt hundrede Gange, t. Ex. naar der har været Tale om Pensionsvæsenet, at der var en vis Standsmæssighed og standsmæssig Glæde, som maatte opretholdes. Naar dette er Tilfældet, spørger jeg, om man kan vente, at en Mand, der faaer en saa høi Titel, ikke efterhaanden bliver anerkjendt som den, der har Ret til en større Glæde? Dette kan ikke modbevises af den ærede Ordførers vittige Bemærkninger, og jeg kan derfor ikke i mindste Maade fravige den Anskuelse, der har bragt mig til at stille Forslaget om, at Generalsposterne skulde bortfalde; jeg troer det er passende efter vort Lands Ridenhed og af oeconomicke Hensyn.